

Fag:	Vejleder:
Musik B	

Område:

Big band jazz

Opgaveformulering:

Giver Buddy Rich et originalt bidrag til Ellington nummeret "Caravan" eller er det blot en coverversion hvor en hvid kunstner drager fordel af en sort kunstners arbejde

- Lav en kort beskrivelse af bigbandets historie frem til ca. 1960 med særlig fokus på trommernes funktion (inddrag evt. Ellingtons orkester som eksempel?).
- Lav en musikalsk analyse af Ellingtons nummer "Caravan" fra 1936
- Lav en sammenlignende analyse af Buddy Rich's version fra 1962 af Caravan med særlig fokus på trommespillet.
- På baggrund af analyserne ønskes en diskussion af om Buddy Rich bidrager med noget originalt og om han har haft en betydning for hvilken rolle trommerne spiller i bigbands.

Bilag :

Lead sheet "Caravan" fra udgivelsen: The new real book volume 3. 1995 Sheer music

Opgavens omfang: 10-15 sider sider à 2400 tegn inkl. mellemrum - men ekskl. forside, indholdsfortegnelse, fodnoter, litteraturliste og eventuelle bilag.

Denne side skal indsættes som forsiden i besvarelsen
Besvarelsen afleveres, som PDF-fil i **Netprøver.dk** senest **fredag d. 12. april, kl. 11.30**

Indholdsfortegnelse

RESUME	3
INDLEDNING	4
BIGBANDETS HISTORIE FREM TIL 1960	5
DUKE ELLINGTON - CARAVAN	7
SAMMENLIGNENDE ANALYSE AF ELLINGTON OG RICH VERSION	12
BUDDY RICH BIDRAGELSE OG BETYDNING FOR BIGBANDS	13
KONKLUSION	15
LITTERATURLISTE	17
BILAG	19

Resume

Denne opgave giver en beskrivelse af bigbandets historie op igennem tiden, med særlig fokus på trommernes funktion. Opgaven har særligt fokus på en dybdegående analyse af Duke Ellingtons nummer "Caravan", samt en sammenlignende analyse af Buddy Rich version af samme nummer. Det skal nævnes, at analysen af Buddy Rich version primært bygger på en lytning.

I diskussionen diskuteres det, hvorvidt Buddy Rich bidrager med noget originalt og om han har haft en betydning for trommernes rolle i bigbands. Opgaven belyser både Duke Ellingtons og Buddy Rich baggrund, fra barnsben til og med deres død. Opgaven sætter desuden også fokus på deres arbejde med andre kunstnere.

På baggrund af dette konkluderes det, at Buddy Rich har bidraget med sin helt egen og unikke lyd. Og at han har haft stor betydning for trommernes rolle i bigbands, frem til hans død.

Indledning

Hvis man dykker ned i det udforskende landskab af jazzmusikken, vil man møde store kunstnere som Armstrong, Parker, Gillespie og Davis, men en kunstner, som ikke er til at komme uden om, er Duke Ellington. Duke Ellington står i de fleste jazzsammenhænge som en monumental figur, hvis musikalitet og nyskabelse har vævet sig ind i selve essensen af amerikansk kultur. Et af hans mest kendte værker, "Caravan", fremstår som en uforlignelig manifestation af Ellingtons musik, der udvider grænserne for jazzens muligheder og dybder.

Ellingtons første album, "Duke Ellington: The Blanton-Webster Band," udgivet i 1940'erne, står som et ikonisk værk inden for jazzhistorien. Dette album, som omfattede en række af hans mest berømte kompositioner, herunder "Take the 'A' Train" og "Cottontail," demonstrerede Ellingtons enestående musikalske vision og hans evne til at skabe tidløs musik af uovertruffen kvalitet.

Duke Ellingtons bidrag til jazzmusikken strækker sig langt ud over hans egne optagelser; hans indflydelse kan stadig mærkes i dagens musikverden, og hans arv lever videre gennem utallige generationer af musikere og fans.

Jeg vil i denne opgave dykke ned i Duke Ellingtons betydningsfulde bidrag til jazzhistorien, med særligt fokus på hans komposition "Caravan" fra 1936. Der vil som start blive redegjort for big bandets historie med fokus på trommernes funktion, samt en inddragelse af Ellingtons orkester som eksempel. Derefter vil der blive lavet en analyse af Ellington's nummer "Caravan", samt en sammenlignende analyse af Buddy Rich version af samme nummer, med henblik på trommernes funktion. Til slut vil der blive diskuteret om, hvorvidt Buddy Rich bidrager med noget originalt og om han har haft en betydning for, hvilken rolle trommerne spiller i bigbands.

Det skal siges, at jeg i min analyse ikke har haft mulighed for at få fat på en node til Buddy Rich version af "Caravan", derfor bygger min analyse primært på en lytning. Jeg har brugt John Wassons arrangement af Duke Ellingtons version, da jeg ikke har haft mulighed for at få fat på den originale node.

Bigbandets historie frem til 1960

I løbet af 1920'erne blev bigbandet et bemærkelsesværdigt fænomen i det amerikanske musikmiljø og spredte sig hurtigt derfra. På dette tidspunkt bestod et typisk bigband normalt af 10-13 musikere, selvom betegnelsen "bigband" ikke blev almindeligt anvendt dengang. Det egentlige koncept af bigbands opstod i USA omkring 1933, og de udviklede hurtigt en karakteristisk spillestil, primært baseret på anvendelsen af riffs.¹

Begyndelsen af 1900-tallet: Oprindelsen af big band-musik kan spores tilbage til den tidlige jazzscene i New Orleans, der blev inspireret af ragtime og blues. Selvom byer som Chicago og Kansas City også spillede en betydelig rolle i udviklingen af den tidlige jazz, var det New York City, der cementerede jazz som en integreret del af amerikansk kultur.²

1920'erne: Med fremskridtene inden for optagelsesteknologi begyndte store orkestre at vokse i størrelse. The Fletcher Henderson Orchestra, baseret i New York, trådte frem som en af de banebrydende ensembler og præsenterede strålende stjerner som trompetisten Louis Armstrong samt saxofonisterne Benny Carter og Coleman Hawkins. Duke Ellingtons orkester bidrog yderligere til at fremme big band jazz i rampelyset som det faste ensemble på Harlem's Cotton Club i 1927.³

1930'erne: Midt i Den Store Depression oplevede big band-musikken en bølge af popularitet. Ledet af orkesterledere som Tommy Dorsey, Benny Goodman, Artie Shaw og Chick Webb blomstrede denne æra, og det resulterede i nye dansestile som jitterbug og jive.⁴

1940'erne og derefter: Anden Verdenskrig blev vidne til big band-musikkens højdepunkt, der dominerede radioudsendelserne. Sangere som Frank Sinatra og Ella Fitzgerald tilføjede en ny dimension til genren. Mod slutningen af 1940'erne begyndte swingæraen dog at aftage og gav plads til fremkomsten af bebop, en sofistikeret form for jazz, der blev udøvet af musikere som Charlie Parker og Dizzy Gillespie i New York. På trods af sin faldende popularitet i mainstream fortsatte yngre kunstnere som trompetisten Thad Jones og trommeslageren Buddy Rich traditionen ved at danne deres egne store orkestre, hvilket sikrede dens arv i de efterfølgende årtier.⁵

¹ Wikipedia, 2021

² Masterclass, 2021

³ Ibid

⁴ Ibid

⁵ Ibid

Trommernes funktion i bigbands, havde til formål at fastholde rytmen og give musikken fremdrift. I begyndelsen af bigband-æraen spillede trommeslageren typisk en mere tilbagetrukket rolle, hvor fokus lå på at opretholde tempoet og støtte orkestrets dynamik. Dog begyndte trommerne op i 1930'erne og 40'erne, at have en større rolle.⁶ Fx i beboppen, hvor sorte jazzmusikere inkl. Duke Ellington blev mere seriøse omkring jazz. De gad ikke være entertainere for, hvide publikummer mere og ønskede derimod anerkendelse for musikken. Beboppen var på mange måder en kontrast til swing. Der var hæsblæsende fart på harmonikken, musikken og solisterne, som lod kreativiteten flyde over og ignorerede mainstream-musikken. Trommeslagere som Gene Krupa og Buddy Rich indtog en mere fremtrædende position og de indførte mere komplekse og brillante trommesoloer, som tilføjede en ekstra dimension af energi og spænding til bigbandets lyd. Op i 50'erne og 60'erne, begyndte trommerne at være mere selvstændige og man så nu trommerne som, et improvisationsinstrument frem for, et mere tilbagetrukket instrument, der kun holdte takten.⁷ Et eksemplarisk udtryk for trommernes afgørende rolle i bigbandet kan ses i Duke Ellingtons orkester. Gennem årtier af banebrydende musikalske eksperimenter og storhedstid stod Duke Ellington i spidsen for hans legendariske ensemble. I Ellingtons orkester fungerede trommerne som fundamentet for den karakteristiske swingfølelse, der var kendetegnende for bigbandmusikken. Trommeslagere som Sonny Greer og Louie Bellson demonstrerede en bemærkelsesværdig evne til at skabe komplekse rytmer og nuancer, som løftede musikken til nye højder. De var ikke blot støttende kræfter, men kreative medspillere, der tilføjede farve og dybde til musikken med deres improvisationer og variationer. F.eks. i "Caravan", hvor trommerne giver en fornemmelse af latinamerikansk stemning og associationer af en karavane. Ellingtons trommeslagere var blandt de første til at frigøre sig fra den traditionelle, tilbagetrukne rolle, som trommeslagere havde i begyndelsen af bigband-æraen. Gennem deres tekniske dygtighed, kreativitet og følsomhed over for musikkens nuancer bidrog de væsentligt til bigbandets succes og indflydelse på den amerikanske musikscene.

⁶ Bjerregaard, Kirsten, 2018

⁷ Mørup, 1994, s. 78-79

Duke Ellington - Caravan

For at analysere nummeret "Caravan", bliver vi først nødt til at se på, hvem Duke Ellington var som komponist. Duke Ellington blev født ind i en sort familie, hvor musikken fyldte meget, dog ville Ellington hellere spille baseball. Ellington begyndte at gå til klaver og blev forelsket i genren ragtime. Han studerede senere hen musik og komposition, og skrev sit første nummer da han var 14 år.⁸ Måden Duke Ellington skrev musik på, var anderledes end andres. Han skrev til forskellige kunstnere frem for at skrive til et specifikt instrument. Til at beskrive dette sagde han "You can't write music right unless you know how the man that'll play it plays poker"⁹ og "You can't just throw a paint brush against the wall and call whatever happens art. My music fits the tonal personality of the player".¹⁰ En grund til dette kan være, at han var uddannet komponist og derfor kom fra en baggrund, hvor man så på, hvordan kunstneren spiller fremfor, hvordan instrumentet spiller.

Hvis man kigger på Duke Ellingtons musik, er det meste af det, skrevet ud på papir, hvor det dengang var mere normalt med "head-arrangements" altså, hvor man spiller efter hvad man kan huske - dette var meget brugt af pianist og orkesterleder Count Basie. Man kan derfor sige at Duke Ellington havde en vis klasse og en vis stil, når han skrev.

Caravan

Nummeret "Caravan" er en amerikansk jazzstandard komponeret af Duke Ellington og Juan Tizol, og blev første gang spillet af Duke Ellington i 1936, dog først udgivet i 1937. Irving Mills skrev lyrikken, dog bliver den sjældent brugt. "Caravan" står som en af Duke Ellingtons mest markante og elskede kompositioner og har haft en betydelig indflydelse på jazzmusikken siden dens udgivelse i 1937. Denne legendariske single er udgivet som en del af Ellingtons repertoire med hans berømte orkester, "Duke Ellington and His Famous Orchestra". Med sin karakteristiske lyd, der bærer præg af Tizols puertoricanske baggrund, byder "Caravan" lytteren velkommen med en udenlandsk og varm stemning. Sangens rytme og gennemgående melodi gjorde den til et øjeblikkeligt hit og et af højdepunkterne i Ellingtons liveoptrædener. Gennem "Caravan" demonstrerer Ellington tydeligt sin evne til at integrere forskellige musikalske stilarter og kulturer

⁸ Wikipedia, 2024

⁹ Duke Ellington: Part Two, 2022, (00:00-00:38)

¹⁰bid

og skabe noget unikt og tidløst. Med sin dristige eksperimenteren og innovative tilgang til komposition og arrangement, har denne single sat sig som et højdepunkt i Duke Ellingtons omfattende katalog og fortsætter med at inspirere og begejstre lyttere over hele verden.¹¹ Nummeret har et fyldigt lydbillede og er præget af en typisk bigband-instrumentation hhv. de 4 grupper der indgår i et big band arrangement: saxofoner, trompeter, tromboner og en rytmegruppe, rytmegruppen består af bas, klaver, guitar og trommer. Dog har orkesteret i dette tilfælde en ekstra bas trombone og ikke nogen guitar med sig.¹²

Saxofonerne spiller for det meste blokharmoniseret og efter riffs. Trompeterne spiller akkordernes udvidelsestøner, hvor trombonerne og til dels saxofonerne spiller de primære toner dvs. grundtone, tert, septim og evt. kvint. Bassen spiller et claves karakteriseret ostinat, hvor trommer og klaver følger samme rytme.

Introen består, i noderne, af 2 gange 12 takters improviseret trommesolo, der bliver spillet indtil takt 24, hvor sangens faste puls bliver etableret. Når bassen kommer ind i takt 24, spiller den et ostinat, som er karakteriseret af en claves rytmik og en kvint bas funktion. Hvis vi kigger på trommerne i takt 24, kan vi se, at stortrommen følger bassens claves rytme og at lilletrommen og tom markerer 1 slaget, 3 slaget og 4og¹³.

Som det står skrevet i noderne bliver B stykket spillet i en swing-fornemmelse, som betyder at 8.dels underdelingerne forskydes på og-slagene, så de kommer en smule forsinket - at spille swingede 8.dele er for kontekst helt normalt inden for jazzgenren¹⁴.

Klaveret kommer ind på 1 slaget i takt 40 og spiller et 4 takters ostinat, der ligger på hhv. 1 slaget, 2og, 3slaget, 3og og 4og. 4og slaget i takt 1 og 3 i ostinatet er liftet til 1 slaget i næste takt, for at få en mere swingende fornemmelse.

¹¹Wikipedia, 2024

¹² Grubbe, Lasse, 2017

¹³ Se bilag 2

¹⁴ Se bilag 1

Klaveret spiller en latinamerikansk rytme, som er karakteristisk for stykket, da det er med til at give et swingende *groove* til nummeret. Latinamerikanske rytmer kan kendetegnes på deres son claves rytmik, som kan spilles i 2 variationer: 2-3 claves eller 3-2 claves.¹⁵

Blæserne er en stor del af dette nummer og spiller temaet for stykket, blæserne kommer første gang ind i takt 46. Trombonerne kommer ind i takt 46, hvor bastrombonerne markerer 1 slaget og de øvrige tromboner er med på 2og, som understreger claves rytmikken, som vi kender fra tromme og bas.

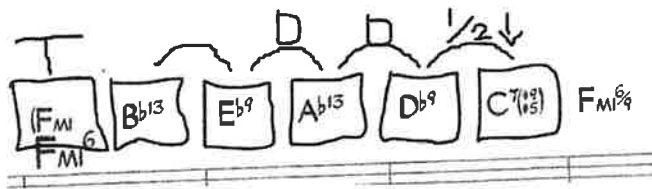
Saxofonerne slutter sig til i takt 56, hvor nummeret udvikler sig dynamisk mod et trommesolo break indtil vi igen går på temaet. Saxofonerne spiller et riff, der er bygget op over halvnote trioler i opadgående treklange, som er blokharmoniseret og slutter med en *glissando*.

Nummeret kan fra takt 68 inddeles i en AABA-form. AABA-formen er en almindelig struktur inden for de fleste jazzstandarder og stammer fra swing-æraen.¹⁶ Her optræder AABA-formen som korform, da formstrukturen gentager sig. Det skal nævnes at selve AABA-formen, som form ikke er en korform, men bliver brugt som kor, da den går igen.

A stykket er sangens tema og bliver spillet af saxofonerne unisont og rytmegruppen. A stykket er meget modalt, da det kun er akkorden C7, der bliver spillet henover temamelodien indtil akkorden Fm6 bliver spillet.

¹⁵ Grubbe, Lasse, 2018

¹⁶ Bjerregaard, Kirsten, 2018

Fm6 er i dette stykke tonika og det der ses i parentes, er en kvintskridtssekvens begyndende med akkorden Bb13. Bb13 fungerer som er en molakkord, der bliver dominantiseret efterfulgt af Eb9, som er dominant til Ab13, som er dominant Db9, som går en halv tone ned til C7^{#9#5}. Her optræder Db9 som en *Tritonussubstitution*.¹⁷

En kvintskridtsekvens er en serie af akkorder, der falder med en kvint mellem deres grundtoner, hvilket betyder, at hver akkord er placeret en kvint under den foregående.¹⁸ Dette betyder at akkorderne er bygget op omkring funktionsharmonik, som er kendetegnet kvintfald og dominantakkorder.

En ting der også er sjovt at lægge mærke til i denne kvintskridtsekvens, er brugen af blues træk som f.eks. at bruge 7 og 9 på akkorderne.

Buddy Rich version

Bernard "Buddy" Rich var en af de største jazztrommeslagere, der nogensinde har levet. Han var med til at forme hvordan jazz lød i midten af det 20. århundrede, og er stadig den dag i dag et stort ikon inden for jazzens historie.¹⁹

Buddy Rich startede med at spille, da han var 18 måneder og blev ved indtil sin død i 1987. Buddy Rich er kendt for sin teknik, power og sin evne til at sammensætte de mest utrolige trommesoloer. Buddy Rich er vokset op i en hvid familie, hvor han allerede var et naturtalent fra barnsben af. Han voksede op i sine forældres "vaudeville act", men fik aldrig rigtig træning i trommerne.²⁰ Hvor imod Duke Ellington, der nærmest blev tvunget af sine forældre til at spille klaver.

Buddy Rich lavede mange coversange og gjorde dem til sine egne på en helt speciel måde. For at nævne et par, lavede han "The beat goes on" i 1967, hvor hans datter Cathy Rich sang på, "Caravan" som blev et af hans største cover numre og et af de numre han blev mest populær på. Det er derfor sjovt at høre forskellen på de to versioner af "Caravan" og hvordan det kommer til udtryk i musikken.

¹⁷ Grubbe, Lasse, 2019

¹⁸ Grubbe, Lasse, 2018

¹⁹ Wikiwand, 2004

²⁰ Burlingame, Sandra, 2020

Buddy Rich version af "Caravan" fra 1962 er en nytænkende remediering af Ellingtons version fra 1936. Rich version starter ligesom Ellingtons med en improviseret trommesolo, dog er det svært at høre, hvor lang den er, da den ikke er *a tempo* i forhold til resten af nummeret. Soloen slutter med 4 takter, hvor der kommer et mere fast tempo og bassen kommer ind, 1 takt af nummeret starter derfor her. Efter de 4 takter er det kun trommer og bas der spiller, de spiller et fast tempo, dog med en let tilbøjelighed til *rubato*. Det gør de i 16 takter, før vi bevæger os ind i A stykket, hvor der kommer en fløjte ind og spiller temaet. Efter A stykket er blevet spillet to gange, går vi ind i B stykket, som er betydningsfuldt anderledes end Ellingtons. I Rich version af B stykket, begynder bassen at *walke* og fløjten spiller B stykkets tema en oktav højere end temaet i A stykket. Trommerne i B stykket er simple i den forstand, at hi hatten spiller på 2 og 4, og der bliver slået på kanten af lilletrommen, som en form for percussion. Sangen går tilbage til A stykket, hvor hi hatten bliver ved med at spille på 2 og 4, for at opretholde rytmen. Dog spiller Buddy Rich på bækkenerne og sangen får en swingende følelse, hvor den før har haft en lidt mere laidback fornemmelse. A stykket slutter og sangen bevæger sig ind i en trompet solo, hvor trommerne egentlig bare har til opgave at holde rytmen. Dette stykke er også et stykke, hvor der kommer en masse nye instrumenter bl.a. et klaver og en vibrafon. Noget bemærkelsesværdigt ved Rich version er også, at han bruger mere moderne instrumenter end Ellington. Efter trompetsoloen, kommer der en vibrafon solo, som bevæger sig over i en trommesolo.

Starten af trommesoloen er meget kendetegnet ved hans brug af tomer. Stortrommen, kommer første gang ind på 1 slaget og 1 og, for at vise hvor tempoet ligger, som hurtigt er væk igen. Trommesoloen spilles *rubato* og der er sekvenser, hvor han både spiller hurtigt og langsomt. Hans brug af temposkift er med til at vise, hvor utrolig teknisk dygtig han er. Der kommer i soloen en sekvens, hvor stortrommen og tomerne, fungerer som en slags *call and response*. Tomerne spiller en rytme efterfulgt af stortrommen. Soloen er bestemt ikke en kedelig en af slagsen og der er i soloen elementer af både hurtighed, svære rytmer og komplekse gentagelser. Fx efter 7 minutter og 30 sekunder, hvor lilletrommen spiller *alla marcia* og lilletrommens kant bliver brugt som percussion. Der bliver på lilletrommens kant spillet 16 dels noder, som aftager lydstyrken og går over i en mere stigende lydstyrke. Trommesoloen spiller *rubato*, ligesom trommesoloen i starten af nummeret og derfor er det svært at høre, hvor lang den er. Den slutter med en tilbagevendelse til det oprindelige tempo og spiller endnu et A stykke. Ved at nummeret slutter med et A stykke, kan vi se at Buddy Rich bruger elementer fra samme form som Ellington, nemlig AABA-formen.

Sammenlignende analyse af Ellington og Rich version

Duke Ellingtons version af "Caravan" og Buddy Rich version er på en række punkter meget forskellige, men har også fælles træk. Ellingtons version er præget af bigbandets lyd og karisma, hvor Buddy Rich version er præget af nytænkning og fri komposition. Det er tydeligt at se, at de to versioner er skrevet med 30 års mellemrum, da det føles som om, at man lytter til to forskellige numre. I Ellingtons version, bliver der sat meget fokus på blæs og bigband genren, hvor der i Rich version bliver sat fokus på nye instrumenter, som fløjte, vibrafon og fremtrædende trommer. Dette gør at Rich version får en mere "poppet" lyd. Nogen ville endda betegne det som "underholdningsorkester".

Som det høres i Buddy Rich version, fungerer bassen som et harmonisk fundament når den *walker*, hvor i Duke Ellingtons version er bassen det bærende fundament for temaet, og får en ekstraordinær rolle fordi dens ostinat spiller en central rolle. Når Buddy Rich bruger en *walking* bas kan det opfattes som en tilbagevendelse til en tidligere populær måde at spille bas på. Man kan diskutere om det tager noget af det originale fra Duke Ellingtons komposition. Det kunne opfattes som et lidt "billigt" trick ift. at det blev spillet for et større publikum. De to versioner er begge meget baseret på tempo og dette er også en vigtig ting at komme ind på. Duke Ellingtons version er baseret på et fast tempo, hvor trommeslageren spiller swingede 8. dele og Buddy Rich version spiller mere *rubato* og mere kompliceret.

Det som Buddy Rich version bidrager med, er at sætte trommen i fokus, som et bærende solistisk instrument i bigband sammenhæng. Her ser vi noget unikt, at Buddy Rich som trommeslager har en gennemslagskraft overfor et større publikum.

Buddy Rich bidragelse og betydning for bigbands.

Buddy Rich gennem tiden

Efter at have tilbragt sin barndom på scenen, brød Rich igennem i jazzverdenen i slutningen af 1930'erne ved at samarbejde med Artie Shaw og Tommy Dorsey. Han grundlagde i midten af 1940'erne sit eget store orkester med det formål at konkurrere med andre trommeslager på den tid, herunder Gene Krupa. Dette var ikke Krupas eneste indflydelse på Rich. Den unge musiker adopterede også Krupas stil ved at placere sit instrument på samme måde som sin mentor, hvilket inkluderede Swing-æraens karakteristika såsom en *splash-cymbal* og en stor basstrømme. Rich set-up og hans måde at spille på, ændrede sig ikke markant herfra, dog ændrede det bigbandmusikken. I 1942 blev Buddy Richs karriere afbrudt af Anden Verdenskrig, og han var i tjeneste ved de amerikanske marinesoldater. Da han kom tilbage fra krigen, blev Rich den højest betalte medspiller i historien og tjente 1,500 dollars om ugen.

I 1966 dannede Buddy Rich et nyt og frisk ensemble og brugte arrangører til at vise, hans tekniske færdigheder. Rich trommespil blev karakteriseret ved at han spillede sammen med melodierne, i modsætning til andre, som spillede omkring dem. Denne tilgang til musikken, tvang de andre musikere til at spille deres dele som om de var trommeslagere.

Han blev ved med at tournéer og indspille med sit bigband, indtil hans død i 1987.

I 1966 indspillede Buddy Rich et medley af sange fra musicalen West Side Story i stil med bigband på sit album "Swingin' New Big Band". Albummet fremhævede Richs tekniske evner samt hele bandets talent. Medleyen blev en fast del af Richs liveoptrædener. Stykkets kompleksitet krævede flere måneders kontinuerlige øvelse for at perfektionere det til liveoptrædener.²¹

Så kan man snakke om at Buddy Rich bidrager med noget originalt? Ja, det kan man i den grad. Buddy Rich bidrager med en nyere og mere kompleks lyd. Han tager det gamle bigbandmusik og drysser nytænkning ned over det. Rich har en utrolig måde, hvorpå han kan skabe noget nyt ud fra noget ældre. I stedet for bare at lave et covernummer, går Buddy Rich ind og ser på, hvor han kan skære noget fra og putte hans egne ting ind. Det er derfor ikke bare en coverversion, hvor Buddy Rich drager fordel af sorte personers arbejde, det er snarere en fornyelse af et gammelt nummer, som bliver populært igen.

²¹ Lamb, Bill, 2018

Vi ser det også i dag, at mange popmusikere, bruger samples eller næsten kopier, gamle sange. For at nævne et eksempel: Doja cat bruger i sangen "Freak", Paul Ankas "Put your head on my shoulder" som melodi og Ankas egen stemme kan høres *croone* i baggrunden.²²

Med alt dette i bagagen, har Buddy Rich formet moderne jazz. Han har haft en kæmpemæssig betydning for, hvilken rolle trommerne har spillet i jazz og i bigbands. Rich aggressive spillestil har ført til en ændring i, hvordan trommeslagere påvirker banddynamikken, trommeslagerens rolle og den samlede kraft og intensitet i populærmusik.²³ Rich energi og nyskabelse bag trommesættet hjalp med at popularisere moderne trommesoloer, hvor hans showcases ofte blev højdepunktet i hans optrædener.²⁴ Han var instrumental i udviklingen af moderne metalmusik og bragte den buldre torden til jazzscenen for tidlige kendte musikere som Red Nichols, Benny Goodman, Artie Shaw, Tommy Dorsey og mange flere.²⁵

²² Lane, Barnaby og Ahlgrim, Callie, 2023

²³ Kirwan, Steve, 2023.

²⁴ Graham, James, 2024

²⁵ Kirwan, Steve, 2023.

Konklusion

Bigbandets historie fra 1920 til 1960 er en fortælling om musikalsk innovation, kulturel påvirkning og konstant udvikling. Fra dets oprindelse i det tidlige 20. århundrede, hvor det blev inspireret af ragtime og blues, til dets højdepunkt i Anden Verdenskrig, har bigbandet haft en betydelig indflydelse på den amerikanske musikscene. Trommernes rolle i bigbandet udviklede sig også markant i løbet af denne periode. Fra at være et instrument, der primært understøttede orkestrets dynamik, blev trommerne et centralt element i bigbandets lyd, der bidrog med energi, spænding og kreativitet. Dette blev særligt tydeligt i bebop-æraen, hvor trommeslagere som Gene Krupa og Buddy Rich indførte komplekse og brillante trommesoloer.

Nummeret "Caravan" af Ellington er et mesterværk, der demonstrerer den dygtige integration af forskellige musikalske stilarter og kulturer. Dette nummer, der blev komponeret i 1936 og udgivet i 1937, har haft en betydelig indflydelse på jazzmusikken og fortsætter med at inspirere lyttere over hele verden. Nummerets rige lydbillede og komplekse struktur, der omfatter en typisk bigband-instrumentation og en AABA-form, er et testamente til Ellingtons innovative tilgang til komposition og arrangement. Fra den latinamerikanske rytme spillet af klaveret til de blokharmoniserede saxofoner, der spiller efter riffs, er hvert element i "Caravan" omhyggeligt konstrueret for at skabe en unik og uforglemmelig lyd. Samlet set er "Caravan" ikke kun et højdepunkt i Duke Ellingtons omfattende katalog, men også et vigtigt bidrag til jazzmusikkens historie og udvikling. Den fortsatte popularitet og indflydelse af dette nummer bekræfter dets tidløse appel og Duke Ellingtons varige arv i musikverdenen.

Duke Ellingtons og Buddy Rich fortolkninger af "Caravan" præsenterer to forskellige tilgange til jazzmusik, hver med sin unikke stil og teknik. Ellingtons version udmærker sig ved bigbandets klang og karisma, mens Richs version fremviser eksperimenter og fri komposition.

Trods deres forskelligheder deler begge versioner en fælles kerne af jazzens essens og viser, hvordan musikken kan tolkes og genopfindes på forskellige måder. Ellingtons version bevarer traditionen med bigband-genren, mens Rich udforsker nye instrumenter og giver trommespillet en central rolle. Disse variationer i tilgang og stil giver lytteren mulighed for at opleve "Caravan" fra forskellige perspektiver og understreger jazzmusikkens dynamiske evne til at udvikle sig og tilpasse sig over tid.

Buddy Richs betydning for jazzmusikken og bigband-genren er ubestrideligt dybtgående. Hans unikke tilgang til trommespil, evnen til at forny ældre musikstykker og indflydelsen på trommeslagernes rolle i et bigband har haft en markant indvirkning på musikverdenen. Richs banebrydende stil og tekniske færdigheder har ikke blot formet moderne jazz, men har også haft en afgørende påvirkning på udviklingen af moderne metalmusik. Han har været med til at popularisere trommesoloer og har ændret, hvordan trommeslagere påvirker dynamikken i et band. Alt i alt kan det konkluderes, at Buddy Rich har tilført musikverdenen noget unikt, og hans indflydelse på trommeslagernes rolle i bigbands er af betydelig karakter. Han har efterladt et varigt præg på musikscenen, som stadig påvirker nutidens musikere.

Litteraturliste

Internetkilder:

Bjerregaard, Kirsten, "Musikalske kendetegn", Musikipedia.com, 30 oktober 2018,
<https://www.musikipedia.dk/jazz/kendetegn>, Besøgt: 08.04.2024

Burlingame, Sandra, Buddy Rich, Jazzstandards.com, 2020,
https://www.jazzstandards.com/biographies/biography_2065.htm, Besøgt: 09.04.2024

Duke Ellington: Part two, Musician and poker player jazz 22#, 11.04.2024,
https://youtu.be/snuL9_eyzgE, Besøgt: 21.02.2024

Graham, James, "Buddy Rich", onthisday.com, 2024, <https://www.onthisday.com/people/buddy-rich>, Besøgt: 09.04.2024

Grubbe, Lasse, "Bigband Partitur", Musikipedia.com, 5 september 2017,
<https://www.musikipedia.dk/bigbandpartitur>, Besøgt: 06.04.2024

Grubbe, Lasse, "Funktioner i funktionsanalyse: beskrivelser", Musikipedia.com, 4 september 2019,
<https://www.musikipedia.dk/funktioner-i-funktionsanalyse/beskrivelser>, Besøgt: 08.04.2024

Grubbe, Lasse, "Sekvenser", Musikipedia.com, 2 april 2018,
<https://www.musikipedia.dk/sekvenser#1>, Besøgt: 08.04.2024

Grubbe, Lasse, "Synkope", Musikipedia.com, 8 juli 2018, <https://www.musikipedia.dk/synkope#3>,
Besøgt: 08.04.2024

Kirwan, Steve, "How Buddy Rich Shaped the Music of Modern America", rockandrollglobe.com,
11 juli 2023, <https://rockandrollglobe.com/jazz/how-buddy-rich-shaped-the-music-of-modern-america/>, Besøgt: 09.04.2024

Lamb, Bill, "Biography of Buddy Rich, Legendary Jazz Drummer", Liveabout.com, 21 september
2018, <https://www.liveabout.com/buddy-rich-biography-4173193>, Besøgt: 09.04.2024

Lane, Barnaby og Ahlgrim, Callie, 15 smash hits you might not have known sampled other songs, 12 april 2023, <https://www.businessinsider.com/hit-songs-that-use-samples-2023-4>, Besøgt: 09.04.2024

Masterclass, Big Band Music: A Guide to Big Band's History and Sound, Masterclass.com, 7 juni 2021, <https://www.masterclass.com/articles/big-band-music-guide>, Besøgt: 09.04.2024

Wikipedia, Bigband, Wikipedia.com, 8 oktober 2021, <https://da.wikipedia.org/wiki/Bigband>, Besøgt: 08.04.2024

Wikipedia, Duke Ellington, Wikipedia.com, 17 marts 2024, https://en.wikipedia.org/wiki/Duke_Ellington, Besøgt: 07.04.2024

Wikiwand, Buddy Rich, Wikiwand.com, 2018, https://www.wikiwand.com/da/Buddy_Rich, Besøgt: 09.04.2024

Bog:

Mørup, Bjarne, Jazzbogen, Systime, 1. Udgave, 1994

Musik:

Duke Ellington, Caravan, Spotify.com
<https://open.spotify.com/track/2Xtsv7BUMrNodQWH2JPOc0?si=e2c9bf8e17d546e0>
(11.04.2024)

Buddy Rich, Caravan, Spotify.com
<https://open.spotify.com/track/13JH84neRa4hNDZwrdMGBD?si=b78c67c9c6714c88>
(11.04.2024)

Bilag

Bilag 1: Caravan, Lead sheet

73

Caravan

Duke Ellington
Irving Mills & Juan Tizol

Bright Latin

A C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$

C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$

C^7 F_{MI}^6 $B^{\flat 13}$ $E^{\flat 9}$ $A^{\flat 13}$ $D^{\flat 9}$ $C^7(e^{\flat 9})$ F_{MI}^6

(Swing)

B F^9 $B^{\flat 9}$

$B^{\flat 9}$ $E^{\flat 7}$

$E^{\flat 7}$ $A^{\flat 6}$ $G^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 9}$

(Latin)

C C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$

C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$ C^7 $D^{\flat 7}$

C^7 F_{MI}^6 $B^{\flat 13}$ $E^{\flat 9}$ $A^{\flat 13}$ $D^{\flat 9}$ $C^7(e^{\flat 9})$ F_{MI}^6

Solo only swing throughout.

Caravan

Comp. Duke Ellington

♩ = 100

Alto Saxophone 1
Alto Saxophone 2
Tenor Saxophone 1
Tenor Saxophone 2
Baritone Saxophone

Trumpet 1
Trumpet 2
Trumpet 3
Trumpet 4

Trombone 1
Trombone 2
Trombone 3

Baritone 1
Baritone 2

Piano

Acoustic Bass

Drumset

Transcribed by GARY DORRIS

The score consists of 11 staves. The top five staves are for saxophones (Alto 1, Alto 2, Tenor 1, Tenor 2, Baritone), the next four for trumpets (1-4), the next three for trombones (1-3), and the bottom two for Baritone 1 and Baritone 2. The Piano, Acoustic Bass, and Drumset parts are located at the bottom of the page. The tempo is marked as quarter note = 100. The score is transcribed by Gary Dorris.

Bilag 2: Caravan, Partitur

0.54

ff
Basso continuo

Fl. 1
Fl. 2
Fl. 3
Fl. 4

Ob. 1
Ob. 2
Ob. 3
Ob. 4

Cl. 1
Cl. 2
Cl. 3
Cl. 4

Bs. 1
Bs. 2

Trp. 1
Trp. 2
Trp. 3
Trp. 4

Tbn. 1
Tbn. 2
Tbn. 3
Tbn. 4

R. Tbn. 1
R. Tbn. 2

Drum
Cym.

Bass

Violin I
Violin II
Viola
Cello
Double Bass

Score for a symphony orchestra, featuring woodwinds, strings, and brass instruments. The score is written for a full orchestra, including woodwinds (flutes, oboes, clarinets, bassoons), brass (trumpets, trombones, tubas), strings (violins, violas, cellos, double basses), and percussion (drum, cymbal). The score is written in a standard musical notation with a key signature of one flat and a time signature of 4/4. The score is divided into measures, with a measure number of 0.54 indicated at the beginning. The score is written for a full orchestra, including woodwinds, strings, and brass instruments.

A SM 1
 A SM 2
 T SM 1
 T SM 2
 Rv/ Sb
 Tr 1
 Tr 2
 Tr 3
 Tr 4
 Tbr 1
 Tbr 2
 Tbr 3
 R Tbr 1
 R Tbr 2
 Fl
 Clar
 Bass
 0.54

Musical score for a choral and instrumental ensemble. The score includes parts for Soprano 1, Soprano 2, Tenor 1, Tenor 2, Tenor 3, Bass, and various instruments including Flute, Clarinet, Trumpet 1-4, Trombone 1-3, and Double Bass. The music is in 4/4 time and features complex rhythmic patterns and dynamics.

This page of a musical score contains the following staves and parts:

- Violins:** A. Str. 1, A. Str. 2
- Violas:** V. Str. 1, V. Str. 2
- Celli:** C. Str. 1, C. Str. 2
- Double Basses:** Kontrabaß
- Woodwinds:** Fl. 1, Fl. 2, Fl. 3, Fl. 4, Ob. 1, Ob. 2, Clar. 1, Clar. 2, Bassoon 1, Bassoon 2
- Brass:** Horn 1, Horn 2, Horn 3, Horn 4, Trumpet 1, Trumpet 2, Trumpet 3, Trumpet 4, Trombone 1, Trombone 2, Trombone 3, Trombone 4, Euphonium, Tuba
- Percussion:** Timpani (Tm.), Snare Drum (Sch.), Bass Drum (Bass)

The score includes various musical notations such as notes, rests, slurs, and dynamic markings (e.g., *f*, *ff*, *mf*). The page is numbered 23 at the bottom right.